

her i Tinget for at høre, hvorledes de paa-gældende Ministre se paa dette Spørgsmaal, og vi ere naturligvis hellere end gerne villige til at ændre Forslaget og optage saadanne Bestemmelser, som jeg her har talt om. Jeg nævner først den store Mængde Jernbanelinier, der ere vedtagne af Rigsdagen, og som vente paa at blive paa-begyndte. Men jeg er ikke bekendt med, hvorledes det staaer med Kommunernes Behandling af disse Forslag, hvor langt de ere med at vedtage de Tilskud, som skulle ydes. Saa er der det gamle Spørgsmaal om Bygningen af Lokomotiver. Det dukker op, hver Gang der er Arbejdsløshed indenfor de Fag, der høre ind under Jernindustrien. Man kan ikke frigøre sig for den Tanke, at naar der blot var den gode Villie til Stede, vilde det være muligt at komme ind paa en Ordning, hvorved vi, i hvert Tilfælde i højere Grad end hidtil, vilde være i Stand til at lave vore Lokomotiver selv. Fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder faldt der under Finanslovbehandlingen som Svar paa en Forespørgsel fra det ærede Medlem fra Aarhus (Samuelsen) den Udtalelse, at Spørgsmaalet var ikke aktuelt for Øjeblikket, thi vi have ingen Plads. Jeg siger: Er det det hele, det drejer sig om, at skaffe Plads, saa have vi dog Grunde nok i Danmark til at opføre Værksteder paa, hvor der kan bygges Lokomotiver, og lad os saa i Guds Navn faa et Værksted. Der er ikke Gnist af Mening i, at vi Aar efter Aar bringe Tusinder og atter Tusinder af Kroner ud af Landet til fremmede Fabrikker, naar vi selv have Folk gaaende ledige, der baade kunne og ville udføre dette Arbejde. Der er ogsaa Spørgsmaalet om Dampfærger. Der blev paa Finansloven i Fjor, saa vidt jeg husker, stillet forskellige Bevillinger i Ud-sigt, men der er uden Tvivl flere Færger, der trænge til den Forlængelse, som er tiltænkt nogle af dem. Og i øvrigt er det heller ikke udelukket, at der trænges til nogle nye Færger. Nu have vi selv et godt Statsværft, hvor vi ere i Stand til at udføre disse Arbejder, og Staten burde udføre disse Arbejder selv, alene for derved at frigøre sig for den Uro, som mange Gange opstaaer i private Bedrifter. Men jeg henstiller, at man snarest muligt optager Tanken om Bygningen af nye Færger, saa at baade Værftet i Helsingør og maaske ogsaa Burmeister & Wain kunde blive beskæftigede, for at de mange ledige Hænder kunne faa noget at bestille der.

Det er mig meddelt, at Generaldirek-

tøren for Statsbanerne paa en Henvendelse har svaret, at Statsbanerne for Øjeblikket havde det Materiel, de havde Brug for, men hvis man vilde komme med Penge til ham, skulde man gerne søge at faa dem anvendte. Jeg synes, det er et ret flot Svar for en Statsembetsmand at komme med. Det kan dog ikke være ham ubekendt, at der sultes her i Landet, og at mange Folk gaa uden Beskæftigelse. Der hører noget mere til at være Generaldirektør end at være teknisk Leder. Han bør mindes, at han er Folkets Tjener, og han maa tage Hensyn til den Tilstand, der for Tiden er raadende i det Land, hvis Embedsmand han er.

Vi ere komne her ind til Rigsdagen med Arbejdsløsheden i Følge, og vi ville komme mange Gange, saa længe vi have de nuværende Samfundstilstande, her ind med Arbejdsløsheden under Armen, fordi vi ikke selv ere Herrer over Produktionen. Der produceres for privat Spekulation, for privat Fordel, og saa længe vi ikke selv gøre os til Herre over Produktionsmidlerne, maa vi naturligvis finde os i, at vi have Kriser som den nuværende, at man f. Eks. paa usund Vis skaber Byggesvindel i de store Byer og, naar det hele er forbi, kaster Stumperne i Hovedet paa det øvrige Samfund og paa de sultne Arbejdere. Men jeg synes, at den nuværende Tilstand skulde mane til Overvejelse af, om vi i lang Tid have Raad til at udsætte Befolkningen for saadanne Kriser som den, vi have for Øjeblikket.

Det foreliggende Forslag kan ikke afhjælpe den store Nødtilstand, vi nu have som Følge af de raadende Samfundsforhold. Det kan sætte et Plaster paa Saarene, stort andet bliver det ikke, men det er dog noget, der kan lindre det værste. Jeg haaber da, at Forslaget ved første Behandling vil blive mødt med Velvillie af det høje Tings Medlemmer, saa at de arbejdsløse, hvoraf mange, som jeg har anført, allerede have opbrugt den Understøttelse, de kunde faa, maa kunne faa nogen Hjælp. Forslagsstillerne ville gerne ændre deres Forslag, hvor det drejer sig om at optage noget mere eller give Forslaget en Form, hvorved de arbejdsløse lettere kunne faa noget.

Jeg har oplæst nogle Tal, som var Dele af en Undersøgelse, som de samvirkende Fagforbund ere ved at foretage. Jeg gør opmærksom paa, at denne Undersøgelse omfatter samtlige de Byer, hvor der findes Fagorganisationer, og det indkomne Materiale vil blive trykt og stillet til Raa-